

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 149. Cardinalis Salviati electio proposita sed rejecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæcul. XVI exclusum perceperunt: Solus Cardinalis Polus nihil inde turbatus erat, cum ab omni ambitione omnino alienus, atque honorum minime cupidus esset.

§. CXLIX.

Cardinalis Salviati electio proposita, sed rejecta.

Per Poli exclusionem Cardinali Salviato ad summum Pontificatum aditus pandi videbatur, eoquod Cardinales natione Galli eum simul, & Rudolphum, qui ambo patria Florentini erant, proposuissent. Verum mutuo hoc nominationis concursu alter alterius electionem remorabatur; quamvis enim Rudolphus Galliarum Reginae, Catharinae Medicæ patrocinio suffultus esset, Salviatus tamen auctoritate, ac propria rerum agendarum peritia, meritisque potior erat, imo nec eidem deerat Gallorum favor: ipse insuper Ferdinandum Gonzagam, ejusque fratrem Cardinalem, necnon Mendozam, qui totum negotium Cæsaris nomine procurabat, adeo sibi devinxerat, ut hi tres junctis viribus Cæsareos Cardinales ad Salviati electionem inclinare niterentur. Horum autem studia excitabat pollicitatio

tio (*) qua Salviatus Gonzagæ ampliffi-
mam in Gallia Cifalpina ditionem, Men-
dozæ vero Senarum imperium, quod
jam alieno nomine possidebat, proprio
jure obtinendum promiserat.

Sæcul. XVI.
A.C. 1549.

Verum Etruriæ Dux utrique Cardi-
nali vehementer obluſtabatur; quippe
ob acres contentiones in Princi-
patus sui initio exortas tam Rudolpho,
quam Salviato infensus erat, imo Far-
neſius quoque Cardinalis parum fave-
bat Salviato, qui ejus gratiam recupe-
raturus Ranutium Farnesii fratrem per
ministerium Neptis suæ, quæ Ranuti
uxor erat, sibi demereri studuerat, nec
sine prospero successu; quippe hujus Ma-
tronæ opera Farnesianos sibi concilia-
bat: verum negotio longius protracto
alia interim agitabantur consilia, per
quæ Salviatus spe sua excidit, unde Far-
neſius

(*) Hanc spem fuisse factam solus refert
Thuanus, id vero a Salviato fuisse promissum
non exprimit, imo nec, ut rem certam, sed
duntaxat vulgi rumoribus innixam narrat,
addens: *ut multi existimant*, Continuator ve-
ro tanquam rem absque omni controversia
positam, certamque pro more suo, ac scripti-
tandi libertate recenset, ut Pontificum electio-
nes Simonizæ labe conspersas Lectoribus suis
proponere valeret.

Sæcul. XVI. **A.C. 1549.** **nesius** Cardinalis hujus moræ beneficio usus Hyppolytum Pallavicinum ad Cæsarem decrevit, ut tam suo, quam Octavii fratris sui nomine eidem exponeret, quod Gonzaga, ac Mendoza, qui Salviato favebant, eo in negotio graviter hallucinarentur, atque injuriam, quam per hoc Cæsari inferrent, non apprehenderent: Igitur Carolus Imperator quantocius datis ad utrumque literis imperabat, ut Salviati Cardinalis electionem haud ultra urgerent,

Cum igitur Cardinales Salviatus, ac Polus hac ratione excluderentur, per aliquot dies varii Cardinales nominabantur potius obsequii gratia, quam eos eligendi studio; quippe hos necessariis ad electionem suffragiis carituros esse, facile prospici poterat. Præprimis Cardinalis Toletanus Neapolitani Proregis Frater proponebatur, qui aliunde ob præclara virtutum merita, vel maxime conspicuus, insuper apud Cæsarem, ac Florentiæ Ducem, qui Eleonoræ Cardinalis Nepti junctus erat, plurimum gratia valebat: Favebat autem Farnesius Cardinalis Marcello Cervino, qui tamen Cæsari minus acceptus erat. Nec deerant, qui Cardinalem Guisium annis quidem juvenem, meritis tamen magis proVectum nominarent, verum nec hic ceteris placuit.

§. CL.